

tænke sig, at hele den Form, vi har haft, at det var ret let at faa Statsstøtte, har ogsaa for deres Vedkommende virket saaledes, at de ligesom saa mange andre ikke har søgt fuldt ud at stille sig under det Ansvar, som i Virkeligheden fulgte med at tage Jordbrug paa disse Vilkaar.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg ikke sige andet end, at den billige Retorsion, han foretog overfor mig, skænker jeg ham gerne. Lad os tænke os, at naar vi i 1935 skal have en Revision af denne Lov, vi to da lever og er Medlemmer af dette høje Ting, saa tror jeg ikke, man vil misunde det ærede Medlem Hr. Ulrich den Stilling, han har indtaget i Dag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg skal heller ikke bruge mange Ord overfor det ærede Medlem Hr. Ulrich med Hensyn til, hvem der trænger mest til Lære. Det maa Fremtiden vise. Men jeg for mit Vedkommende vil gerne ved denne Lejlighed sige, at indenfor den Administration, jeg har den Ære at staa som Leder af, maa man drage Lære fra Dag til Dag. Der er kun eet Forhold, jeg gerne vil berøre i denne Forbindelse. Hvormed begrundes det ærede Medlem Hr. Ulrich sin Paastand, at man ved at fastsætte et bestemt Byggelaan animerer til at bygge for dyrt? Ved det Lovforslag, som vi her behandler, gives et bestemt, meget betydeligt Laan til Jord og Bygninger tilsammen. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er ikke et eneste Hjem eller Brug, med Hensyn til hvilket Overslaget er kasseret, fordi Bygningerne var beregnede for billigt; der er derimod mange Tilfælde af Kassation, grundet paa, at Overslag og Tegninger, som er indsendte, gik ud paa for kostbare Bygninger. Man har gjort vedkommende Bygherre opmærksom paa det. Det er det rigtige Forhold, og det vil jeg gerne gøre det ærede Medlem Hr. Ulrich opmærksom paa, selv om det er haabløst at forsøge at bringe ham nogen Lære.

Thorhauge: Det var ikke min Mening at deltage i denne Diskussion, hvor Striden i Virkeligheden har staaet om, hvorvidt man skal ind paa Statsfæste eller bibeholde det private Initiativ. Men overfor det ærede Medlem Hr. Olufson, som fremholdt, at jeg ifølge et Referat i „Vendsyssel Tidende“ skulde have udtalt, at de nye Husmænd eller i hvert Fald mange af dem vist manglede

de Dyder, Sparsommelighed og Arbejdsomhed, som de første Husmænd var i Besiddelse af, vil jeg sige, at det er rigtigt, at jeg har udtalt mig saaledes, men ikke med Henblik paa dem, der bor oppe paa Egholm, men med Henblik paa den senere Tids Husmænd i Almindelighed. Som jeg ogsaa sagde ved det Møde: Vi Husmænd har meget at lære af de gamle, som ved Sparsommelighed og Flid viste, at de kunde skabe sig et Hjem. Jeg kunde have Lyst til — uden at ville blande mig i Diskussionen om, hvilken af de to Husmandslove der er bedst, den af Oktober 1919 eller den gamle Lov — at føje til, at det, der for mig er Hovedsagen, er, at der her er forelagt et Lovforslag, som giver Mulighed for at oprette Hjem i de Dele af Jylland, hvor der ikke er Len og Stamhuse. Derfor har jeg været glad over, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat dette Lovforslag, og jeg ved, at mange af de jydsk Husmænd netop ønsker denne Form for Udstykning. Jeg kan slet ikke forstaa, at de Herrer har saa meget imod dette Lovforslag. De forliser jo aldeles intet, naar denne Lov træder i Kraft, saa Udstykningsforeningerne kan hjælpe med for Fremtiden. Det kan ikke træde hindrende i Vejen for, at man arbejder videre paa Grundlag af Loven af 4. Oktober 1919, som tilmed yderligere forbedres gennem det Tillæg, den faar ved det efterfølgende Lovforslag. Hvorfor dog den stærke Kamp, naar vi dog alle ønsker at faa saa mange Husmandsbrug oprettet som muligt?

Lauritz Laursen: Naar jeg har forlangt Ordet paa dette sene Tidspunkt, er det ikke for at kaste mig ind i Diskussionen om det, som synes at være det centrale i disse Dages Behandling af Jordlovsforslagene, nemlig Betimeligheden af i disse Lovforslag at indføre en Bestemmelse om Ekspropriation af Jord, og heller ikke i Diskussionen om, hvilken af disse to Brugsformer der vil vise sig at være den bedste. Dette Spørgsmaal er efter min Mening drøftet ret grundigt, og jeg skal ikke give Anledning til en Fortsættelse. Tiden og Udviklingen skal nok vise, hvem der faar Ret i sine Paastande. Det, der har givet mig Anledning til at forlange Ordet, er en Redegørelse for Udgiften ved Opførelsen af nogle Bygninger paa en Præstegaards Jorder øvre i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Paa denne Præstegaards Jorder er der i afvigte Sommer oprettet 6 Brug efter Loven af 4. Oktober 1919 om Præstegaardsjorders Udstykning. Bygningerne paa de tre af disse Brug er opførte af samme Bygmester, en Bygmester